

مجمع عمومی

شورای امنیت

پخش: همگانی

مورخ ۱۴ جون ۲۰۱۹

متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

نشست هفتاد و سوم

آجندا شماره ۴۰

وضعیت در افغانستان

شورای امنیت

سال هفتاد و چهارم

وضعیت افغانستان و تاثیرات آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی

ا. مقدمه

۱. این گزارش در مطابقت با قطعنامه شماره ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۴۶۰ (سال ۲۰۱۹) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده بود تا هر سه ماه در مورد انکشافات در افغانستان گزارش بدهد.

۲. این گزارش معلومات تازه را در رابطه به فعالیت های ملل متحد در افغانستان به شمول تلاش های سیاسی، بشردوستانه، توسعه و حقوق بشری از زمان صدور گزارش قبلی که به تاریخ ۲۸ فبروری ۲۰۱۹ ارائه شده بود (A/73/777-S/2019/193)، فراهم می نماید.

ب. تحولات مرتبط

۳. انکشافات در عرصه های صلح و پروسه های انتخاباتی کماکان بر فضای سیاسی افغانستان حاکم بوده است. کمیسیون های انتخابات سرانجام بعد از ماه ها تأخیر نتایج انتخابات پارلمانی ماه اکتوبر ۲۰۱۸ را نهائی کردند و پارلمان جدیدی برای اولین بار بعد از سال ۲۰۱۱ افتتاح گردید. کمیشنر جدید برای کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی تعیین گردید و هر دو کمیسیون آمادگی ها برای انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۹ را که تاریخ برگزاری آن به ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۹ به تعویق افتاد، روی دست گرفتند. حکومت لویه جرگه مشورتی صلح را به هدف

ایجاد اجماع ملی در مورد صلح برگزار نمود و گفتگوی بین الافغانی پلان شده صلح که قرار بود در آن نمایندگان حکومت و طالبان اشتراک کنند، به دنبال اختلاف نظر ها در مورد اشتراک کنندگان، به تعویق افتاد. حکومت تلاش های خود در راستای مبارزه علیه فساد اداری را تسریع بخشید و گام هائی را برای اصلاح سکتور عدلی و قضائی برداشت. وضعیت امنیتی شکننده باقی مانده است و هر دو، حکومت و طالبان عملیات های تهاجمی تازه ای را اعلام کردند. شمار کلی تلفات افراد ملکی بطور قابل ملاحظه ای کاهش یافت که عامل اصلی آن، کاهش در رقم حملات انتحاری می باشد، اما تلفات ملکی از اثر عملیات های هوائی و تلاشی و مواد منفجره تعبیه شده غیر انتحاری به سیر صعودی خود ادامه داد. وضعیت بشری وخیم باقی مانده است و شمار روز افزونی از افراد از اثر جنگ و حوادث طبیعی بیجا شده اند و در کنار آن، تعداد کثیری از مهاجران افغان از جمهوری اسلامی ایران به کشور عودت کرده اند.

الف. تحولات سیاسی

۴. جو سیاسی شکننده باقی مانده است چنانچه انکشافات در پروسه های صلح و انتخابات سرعت گرفته است. به دنبال برکناری تمام کمیشنران کمیسیون های انتخاباتی در ماه فبروری، به تاریخ ۳ مارچ و بعد از مشورت با نامزدان ریاست جمهوری، احزاب سیاسی و نهاد های جامعه مدنی، رئیس جمهور اشرف غنی هفت کمیشنر جدید به کمیسیون مستقل انتخابات و ۵ کمیشنر جدید به کمیسیون شکایات انتخاباتی و نیز رؤسای دارالانشاء هر دو کمیسیون را تعیین نمود. به تاریخ ۵ مارچ، کمیسیون مستقل انتخابات هوا علم نورستانی را و کمیسیون شکایات انتخاباتی زهره بیان شینواری را بالترتیب به عنوان رؤسای خود انتخاب نمودند که این اولین باری است که ریاست هر دو کمیسیون را زنان برعهده می گیرند. به تاریخ ۲۴ اپریل، آقای غنی با امضای فرمانی دو عضو بین المللی بدون حق رای را برای هر کدام از کمیسیون ها مطابق به پیش بینی تعدیل ماه فبروری در قانون انتخابات، تعیین نمود. به تاریخ ۶ می، اداره لوی سارنوالی اعلام کرد که دوسیه های جزایی کمیشنران سابق و سایر مقامات انتخابات را به ستره محکمه ارائه نموده است.

۵. در عین حال، کمیسیون های انتخابات به آمادگی های تخنیکی خود برای برگزاری انتخابات ریاست جمهوری ادامه دادند. به تاریخ ۲۳ اپریل، کمیسیون شکایات انتخاباتی اعلام کرد که روند بررسی سوابق نامزدان ریاست جمهوری را تکمیل کرده است و هیچ شکایتی علیه هیچ یک از ۱۸ کاندید شامل فهرست مقدماتی کاندیدان دریافت نکرده است. کمیسیون مستقل انتخابات فهرست نهائی کاندیدان ریاست جمهوری را به تاریخ ۲۵ اپریل اعلام کرد.

۶. جنجال ها بر سر استفاده از تکنولوژی انتخاباتی در بخش اعظم از این دوره گزارش شده ادامه یافت و سبب تاخیر بیشتر در آمادگی های انتخاباتی شد. به تاسی از تعدیل قانون انتخابات، کمیسیون مستقل انتخابات وقت قابل ملاحظه ای را صرف تحقیق در مورد امکان استفاده از تکنولوژی کرد. برای حمایت از این تلاش ها، گروه حمایت انتخابات یوناما که از سوی تمویل کنندگان کمک می شود، زمینه سفر یک کارشناس ارشد در بخش تکنولوژی را فراهم ساخت تا در مورد گزینه های ممکن که زمینه استفاده بهتر از تکنولوژی و انتخابات به موقع را فراهم سازد، مشورت دهد. این ارزیابی که با کمیسیون مستقل انتخابات به تاریخ ۲۴ اپریل شریک ساخته شد، نتیجه گیری کرد که ۱۸ الی ۲۴ ماه وقت لازم خواهد بود تا ثبت بایومتریک رای دهندگان به شکل درست تطبیق شود و سه گزینه را برای ملاحظه کمیسیون مطرح کرد. به تاریخ ۲۵ اپریل، کمیسیون فیصله نمود که تمام رای دهندگان را بشکل بایومتریک ثبت نام نماید. بعد از مشورت های بیشتر با احزاب سیاسی، نامزدان ریاست جمهوری و جامعه مدنی، و با توجه به ضیق وقت، کمیسیون به تاریخ ۱۳ می تصمیم گرفت که عوض [ثبت بایومتریک رای دهندگان]، ثبت نام تقویتی رای دهندگان را به شکل ورقی انجام خواهد داد و از بایومتریک در تثبیت هویت رای دهندگان در انتخابات ۲۰۱۹ استفاده خواهد کرد و نتایج انتخابات را بشکل الکترونیک انتقال خواهد داد. به تاریخ ۱۸ می، کمیشنر اورنگزیب اعلام کرد که آغاز

روند ثبت نام تقوییتی رای دهندگان که قرار بود سر از تاریخ ۱۶ می برای مدت ۱۵ روز در ۴۵۸ مرکز ثبت نام رای دهندگان انجام شود، الی تاریخ ۸ جون به تعویق افتاده است.

۰۷ تغییر ساختاری در نهاد های مدیریتی انتخابات، احکام جدید در تعدیل قانون انتخابات و تاخیر در اعلان نتایج انتخابات پارلمانی باعث شد تا انتخابات ریاست جمهوری بیشتر به تعویق بیافتد. به تاریخ ۲۰ ماه مارچ، کمیسیون مستقل انتخابات اعلان کرد که تاریخ انتخابات ریاست جمهوری و شورا های ولایتی و همچنان انتخابات پارلمانی به تعویق افتیده پارلمانی ولایت غزنی، از تاریخ ۲۰ جولای به تاریخ ۲۸ سپتامبر به تعویق خواهد افتاد. در مورد انتخابات شورا های ولسوالی که در ابتداء قرار بود همزمان با انتخابات پارلمانی در ماه اکتوبر سال ۲۰۱۸ برگزار شود و بعداً به تعویق افتاد، چیزی گفته نشده است. این اعلان باعث عکس العمل های متفاوت از جانب کاندیدان ریاست جمهوری و اپوزیسیون سیاسی شد و شماری از آنان یکبار دیگر صدای شان را برای ایجاد یک حکومت موقت بلند کردند. هرچند شماری از نهاد های جامعه مدنی از تخصیص وقت بیشتر برای آمادگی های انتخابات استقبال کردند، کاندیدان ریاست جمهوری و احزاب سیاسی از عدم مشوره با آنان در مورد تقویم جدید ابراز نارضایتی کردند. متعاقباً، به تاریخ ۲۹ می، کمیسیون تصمیم گرفت که تنها انتخابات ریاست جمهوری را به تاریخ ۲۸ سپتامبر برگزار نماید و انتخابات شورا های ولایتی و انتخابات پارلمانی ولایت غزنی را به وقت دیگر موکول ساخت.

۰۸ به تاریخ ۱۸ اپریل، یک گروه ۱۱ نفری از کاندیدان ریاست جمهوری بشمول حنیف اتمر، مشاور اسبق شورای امنیت ملی و رحمت الله نبیل، رئیس اسبق ریاست عمومی امنیت ملی ایجاد شورای کاندیدان ریاست جمهوری و همچنان قصد شان برای تلاش جهت ایجاد حکومت موقت پس از ۲۲ می را اعلام کردند آنها به این باور بودند که به اساس قانون اساسی، دوره ریاست جمهوری [در ۲۲ می] به پایان می رسد. در پاسخ به درخواست ریاست جمهوری مبنی بر صدور فیصله [در مورد سرنوشت حکومت]، شورای عالی ستره محکمه فیصله قضایی را به تاریخ ۲۱ اپریل صادر نمود و در آن آمده بود که تمدید دوره کاری رئیس جمهور و معاونین رئیس جمهور الی انتخاب رئیس جمهور جدید، در مطابقت با قانون اساسی می باشد و در فیصله از چنین رویه در سال ۲۰۰۹ یادآوری صورت گرفته و این کار را برای ثبات و وحدت ملی یک نیاز دانست. این فیصله مورد انتقاد شورای کاندیدان ریاست جمهوری و شماری از اپوزیسیون بشمول عطا محمد نور، والی اسبق بلخ که این تصمیم را غیرقانونی و ناشی از انگیزه های سیاسی توصیف کرد، قرار گرفت. در کنفرانس مطبوعاتی مورخ ۲۰ می و طی اعلامیه های متعدد، اعضای این شورا هشدار دادند که اگر به خوسات های توجه صورت نگیرد، آنها در آینده دست به نافرمانی مدنی خواهند زد. به تاریخ ۲۳ می، هیچ نوع تظاهراتی گزارش نشد.

۰۹ آقای غنی در طول دوره گزارشده، شماری از تعیینات را در رده های بلند امنیتی انجام داد که شامل تعیین دو معین در وزارت دفاع، ۱۷ قومندان امنیه ولایتی و سه معاون جدید در دفتر شورای امنیت ملی می شود. هرچند رئیس جمهور اظهار نمود که این تعیینات به هدف پیشبرد آجندای اصلاحات وی می باشد، اپوزیسیون نگرانی شان را در مورد سیاسی ساختن سکتور امنیتی قبل از انتخابات ریاست جمهوری ابراز نمودند.

۱۰ موازی با این، کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی به تعقیب روند شمارش دوامدار آراء در اکثر ولایات، نتایج انتخابات پارلمانی اکتوبر ۲۰۱۸ را نهایی ساخت. بعد از مشوره با نهادهای ذیدخل، کمیسیون شکایات انتخاباتی به تاریخ ۲۵ اپریل تمام آرای باز شماری شده ای ولایت کابل را باطل نموده و بررسی مجدد فورم های اصلی نتایج را آغاز کرد. نتایج نهایی به تاریخ ۱۴ می نشر شد که در آن چهار تغییر نسبت به لسست ابتدائی وارد شد. با این اعلام، نتایج نهایی تایید شده انتخابات ولسی جرگه از تمام ۳۵ حوزه انتخاباتی پس از گذشت بیشتر از ۶ ماه از برگزاری انتخابات، اعلام شد. تعدادی از کاندیدان ناموفق و حامیان شان در برابر نتایج اعلام شده اعتراض کردند و شماری از آنها خواستار ایجاد یک محکمه اختصاصی برای رسیدگی به این موضوع شدند. به تاریخ ۲۶ اپریل،

پارلمان جدید با موجودیت نمایندگان تمامی حوزه ها، به استثنای ولایات کابل و غزنی، افتتاح شد. نمایندگان حوزه انتخاباتی کابل به تاریخ ۱۵ می تحلیف را به جا آوردند.

۱۱. برخلاف این وضعیت، فعالین ملی و بین المللی به تلاش های شان برای راه حل صلح آمیز از طریق گفتگوها، ادامه دادند. به تاریخ ۷ اپریل، حکومت تشکیل شورای رهبری صلح و مصالحه را که متشکل از ۳۷ تن بود و به منظور ایجاد هیئت فراگیر سیاسی برای گفتگو با طالبان ایجاد شده، و همچنان ایجاد هیئت ۲۲ نفری مذاکره کننده را اعلام نمود. در هر دو نهاد شامل نمایندگان اپوزیسیون سیاسی و زنان بود. به تاریخ ۲۹ اپریل، حکومت لویه جرگه مشورتی صلح را در کابل دایر کرد. این جرگه ای پنج روزه که بیش از ۳۰۰۰ تن از سراسر کشور به شمول بعضی از مقامات اسبق مانند اعضای پارلمان و شورا های ولایتی در آن شرکت کرده بود، به هدف تعیین چارچوب گفتگوها با طالبان دایر شده بود. رئیس اجرائیه عبدالله عبدالله و شماری از اپوزیسیون برجسته سیاسی به شمول کاندیدان ریاست جمهوری، این نشست را تحریم نموده و ادعا کردند که هدف این نشست تقویت کمپاین برای انتخاب مجدد رئیس جمهور غنی می باشد. این نشست با اتخاذ تدابیر شدید امنیتی بدون وقوع کدام حادثه برگزار شد. این جرگه اعلامیه ای را صادر کرد که طی آن اشتراک کنندگان، به شمول سایر موارد، خواهان آتش بس، گفتگوی بدون پیش شرط، گشایش دفتر طالبان در افغانستان، خروج مسئولان نیروی های بین المللی، ایجاد یک تیم فراگیر گفتگو کننده، حمایت دوامدار جامعه بین المللی و حفظ حقوق بشر به ویژه حقوق زنان، شدند. آقای غنی در بیانیه اختتامیه اش تکرار کرد که می خواهد آتش بس را اعلام کند اگر طالبان هم عمل بالمثل را انجام دهند، و رهایی ۱۷۵ تن از زندانیان طالب را به منظور اعتماد سازی اعلام کرد. بعد از آنکه طالبان به تاریخ ۲۸ اپریل لویه جرگه را تحریم نمودند، در اعلامیه ای شان که به تاریخ ۳ می نشر شد نتایج آن و تقاضا برای آتش بس را رد کردند.

۱۲. زنان افغانستان در پی تلاش های شان برای حضور معنی دار در روند صلح، به پیشرفت های نایل آمدند. بدنبال مشوره ۶ ماهه با ۱۵۰۰۰ زن افغان در ۳۴ ولایت کشور، به تاریخ ۲۸ فبروری، دفتر بانوی نخست کشور با حمایت شورای عالی صلح، وزارت امور زنان، شبکه زنان افغانستان و سایر نهاد های جامعه مدنی کنفرانس ملی زنان افغانستان برای صلح را برگزار کرد. در این کنفرانس، زنان افغانستان اعلامیه ای ۱۵ فقره ای را به رئیس جمهور غنی ارائه کردند و رئیس جمهور تعهد سپرد که مفاد آنرا در لویه جرگه و گفتگو های صلح در نظر می گیرد. زنان حدود ۳۰ درصد اشتراک کنندگان لویه جرگه مشورتی را تشکیل می دادند و از مجموع ۵۰ کمیته، رهبری ۱۳ کمیته را بدوش داشتند و از جمله پنج معاون جرگه، دو تن آن از میان زنان انتخاب شد.

۱۳. در اواسط ماه اپریل، نهادهای ذیدخل داخلی و بین المللی تلاش کردند تا نشست بین الافغانی را در دوحه میان سیاسیون مقیم افغانستان، فعالین جامعه و مسئولین حکومتی به نمایندگی از شخص خود شان در آن اشتراک کردند، و طالبان دایر نمایند. ولی آمادگی ها برای این نشست پس از اختلافات در مورد لست اشتراک کنندگان، از هم گسست. به تاریخ ۱۸ اپریل، مرکز مطالعات بشردوستانه و منازعات انستیتوت تحصیلات عالی دوحه که میزبان این کنفرانس بود، اعلام کرد که گفتگوها به تعویق افتاده است. متعاقباً، حکومت افغانستان و طالبان طی اعلامیه های جداگانه، با ذکر اختلافات روی شرایط شان برای گفتگو، از این تصمیم دفاع کردند. با وجود این، به تاریخ ۲۸ می، یک هیئت ۲۴ نفری متشکل از چهره های سیاسی به شمول حامد کرزی رئیس جمهور اسبق با نمایندگان ۱۴ نفری طالبان در نشستی در مسکو که مناسبت صدمین سال روابط دیپلماتیک میان افغانستان و فدراتیف روسیه برگزار شده بود، دیدار کردند. رهبری هیئت طالبان را ملا عبدالغنی برادر که در جنوری ۲۰۱۹ بحیث رئیس هیئت سیاسی طالبان و معاون رهبر این تحریک برگزیده شده بود، به عهده داشت. در نشست مجدد در ۲۹ می، طرفین اعلامیه ای مشترک را صادر کردند و طی آن خاطر نشان ساختند که بر سر بعضی مسایل پیشرفت های حاصل شده اما پذیرفتند که به بحث های بیشتری نیاز است.

۱۴. زلمی خلیلزاد، نماینده ویژه ایالات متحده برای صلح افغانستان گفتگو با طالبان را از ۲۵ فروری تا ۱۲ مارچ و بار دیگر از تاریخ اول تا ۹ می در دوحه برگزار کرد. این گفتگوها بر محور خروج عساکر بین المللی از افغانستان و تضمین اینکه افغانستان پایگاه برای تروریسم بین المللی نخواهد شد، ادامه یافت. نشست های سه جانبه میان دینگ ژیون، فرستاده ویژه چین، ضمیر کابلوف، نماینده رئیس جمهوری روسیه، و آقای خلیلزاد به تاریخ ۲۱ و ۲۲ مارچ در واشنگتن دی سی و به تاریخ ۲۵ اپریل در مسکو، برگزار شد. پس از نشست اخیر، اعلامیه ای مشترک در حمایت از یک روند صلح فراگیر به رهبری و مالکیت افغانها صادر شد. به تاریخ ۲۶ مارچ، خانم فیدریکا موگیرینی، نماینده عالی اتحادیه اروپا در امور خارجی و پالیسی امنیت از کابل دیدار نمود و یکبار دیگر بر آمادگی اتحادیه اروپا برای حمایت از روند صلح افغانستان تاکید کرد. همچنان تلاش های صلح در نشستی به تاریخ ۲۳ اپریل در لندن میان آقای خلیلزاد و نمایندگان فرانسه، آلمان، ایتالیا، ناروی، پادشاهی متحده بریتانیا، کبیر و ایرلند شمالی و اتحادیه اروپا مورد بحث قرار گرفت.

۱۵. هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما) تحت ماموریت مبنی بر بذل مساعی جمیله، به گفتگوها با دفتر سیاسی طالبان پیرامون مسایل مربوط به روند صلح، محافظت افراد ملکی و دسترسی به کمک های بشردوستانه ادامه داد. نماینده ویژه من به تاریخ ۲۵ اپریل با ملا برادر و سایر گروه مذاکره کننده طالبان ملاقات نمود تا پیشرفت در راستای گفتگوهای بین الافغانی و همچنان محافظت افراد ملکی و موضوعات بشردوستانه را مورد بحث قرار دهند. در سطح محلی، یوناما به فعالیت های خود با جوامع و مقامات ولایتی برای حمایت از صلح در محلات و تلاش ها برای حل منازعات و تطبیق برنامه های محلی صلح از طریق دفاتر ساحوی خویش، ادامه داد. در ولایت ننگرهار، یوناما زمینه برگزاری جرگه ای صلح میان دو قوم را در ولسوالی شیرزاد فراهم نمود که منتج به صدور فیصله به خاطر تنظیم توزیع آب شد. برای نخستین بار زنان در این جرگه نقش فعال را بازی کردند.

ب. امنیت

۱۶. وضعیت امنیتی شکنندگی باقی ماند چنانچه شمار رویداد های امنیتی کماکان بلند بود. از ۸ فروری الی ۹ می ۲۰۱۹، ملل متحد مجموعاً ۵۲۴۹ رویداد امنیتی را ثبت نمود که ۷ درصد کاهش را در مقایسه با زمان مشابه در سال ۲۰۱۸ نشان می دهد. حوزه جنوب شاهد بلندترین رقم رویداد های امنیتی بود که به تعقیب آن حوزه های شرق و غرب قرار داشت؛ این حوزه در مجموع ۷۱ در صد کل رویداد های امنیتی را تشکیل می دهد. به تاریخ ۱۲ اپریل، طالبان عملیات بهاری سالانه ای شان زیر نام "الفتح" را اعلان کردند که هدف آن ختم اشغال نیروهای خارجی و تاسیس "نظام اسلامی" گفته شد. رویداد های امنیتی گزارش شده پس از اعلان [عملیات بهاری] طالبان، در سراسر کشور شدت گرفت.

۱۷. رویکرد های جنگی بدون تغییر باقی ماند چنانچه ۳۲۰۷ درگیری مسلحانه در صدر رویداد های امنیتی قرار گرفت که ۶۱ درصد کل حوادث امنیتی را تشکیل می داد. این رقم ۱۰ درصد کاهش را در مقایسه با زمان مشابه در سال ۲۰۱۸، نشان می دهد که می توان آن را به سرمای شدید زمستان نسبت داد. واقعات ناشی از استفاده مواد منفجره تعبیه شده همچنان دومین بزرگترین عامل رویداد ها باقی ماند اما کاهش ۳ درصدی را شاهد بود. حملات انتحاری ۷۲ درصد کاهش یافت که بیانگر تلاش های جاری بازدارنده و تشدید تدابیر امنیتی توسط نیرو های ملی دفاعی و امنیتی افغانستان به ویژه در شهر های کابل و جلال آباد می باشد. نیرو های هوایی افغانستان و بین المللی حملات هوایی را در سطح بلند نگهداشتند چنانچه ۳۰۵ حمله هوایی در طول دوره گزارشده ثبت شد افزایش ۱۲ درصد را در مقایسه به زمان مشابه در سال ۲۰۱۸ نشان می دهد.

۱۸. به تاریخ ۲ اپریل، حکومت عملیات وزارت دفاع تحت نام خالد را تصویب کرد. عملیات های نیرو های امنیتی روی حوزه جنوب؛ ولایت ننگرهار در شرق؛ ولایت فراه در غرب؛ ولایت کندز، تخار و بغلان در شمال شرق؛ ولایت غزنی در جنوب شرق و ولایت بلخ در شمال کشور متمرکز بود. بهبود وضعیت امنیتی در شاهراه ها به عنوان یک چالش باقی مانده است. حملات هوایی به تقویت تلاش های نظامی نیروهای افغانستان و بین المللی ادامه داد. حملات هوایی در ولایات هلمند و غزنی ۵۶ درصد مجموع حملات هوایی در طول دوره گزارشدهی را تشکیل می داد.

۱۹. به تعقیب آغاز عملیات الفتح توسط طالبان، ولایت های هلمند، فراه و غزنی بیشتر از هر ولایت دیگر شاهد درگیری در سطح کشور بود. طالبان موفق شدند که مرکز اداری حداقل سه ولسوالی - ارغنج خواه در ولایت بدخشان، آبکمری در ولایت بادغیس و شمولزی در ولایت زابل - را موقتاً به تصرف آورند. یک حمله ی طالبان در ولسوالی بالا مرغاب ولایت بادغیس منجر به ادامه درگیری برای چهار هفته و طبق گزارشات، باعث کشته شدن ۶۲ عضو و اسیر شدن ۵۶ تن دیگر از عناصر نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان شد. هرچند تهدیدات جدی متوجه مرکز ولایات نبود، به تاریخ ۲۱ مارچ عملیات مشترک نیروهای نظامی افغانستان و بین المللی در حومه شهر کندز سبب درگیری های شدید و کشته شدن دو سرباز بین المللی و ۱۰ سرباز افغان شد.

۲۰. شمار حملات گسترده به گونه چشمگیری کاهش یافت چنانچه در طول دوره ای گزارشدهی ۸ رویداد انتحاری گزارش شد در حالیکه این رقم در دوره ای مشابه در سال گذشته به ۲۶ واقعه می رسید. دو چنین رویداد در شهر کابل رخ داد که این رقم در عین دوره در سال گذشته به ۱۰ واقعه می رسید: حمله ی گروهی به تاریخ ۲۰ اپریل بالای وزارت مخابرات و تکنولوژی معلوماتی که مسئولیت آنرا شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام به عهده گرفتند؛ و حمله ی گروهی به تاریخ ۸ می بر یک موسسه بین المللی غیردولتی به نام کونترپارت انترنشنل که مسئولیت آنرا طالبان بدوش گرفتند. این کاهش توأم با بیشتر هدف قرار دادن تاسیسات امنیتی افغان نسبت به اهداف ملکی بود. به تاریخ ۱ مارچ، یک حمله کننده انتحاری طالبان مواد منفجره همراهش را در داخل کمپ شورآبک واقع ولسوالی واشیر ولایت هلمند منفجر کرد و به تعقیب آن ۲۷ حمله کننده موانع دفاعی کمپ را شکستند. به تعقیب آن، درگیری مسلحانه ۳۷ ساعت طول کشید تا اینکه نیروهای امنیتی کنترل کمپ را به دست گرفتند. متعاقباً، طالبان اعلامیه ای را نشر و در آن ادعا کردند که از این پایگاه بخاطر راه اندازی حملات شبانه بر ضد افراد ملکی استفاده می شد. به تاریخ ۱۲ اپریل، طالبان حمله ای گروهی و گسترده را بالای مرکز اداری ولسوالی شیرزاد ولایت ننگرهار انجام دادند.

۲۱. به رغم عملیات های فزاینده توسط نیروهای نظامی افغانستان و بین المللی بر ضد مواضع گروه داعش در ولایت های ننگرهار و کونر، شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام کماکان در منطقه حضور دارند. باوجود از دست دادن کنترل بخش های زیادی از اراضی در اواخر سال ۲۰۱۸، شاخه خراسان حکومت اسلامی عراق و شام از آغاز جنوری سال ۲۰۱۹ بدینسو، چندین حمله را بالای مناطق تحت کنترل طالبان در دو ولایت ذکر شده انجام دادند که بر اساس گزارشات، در ولایت کونر دستاورد های در میدان های جنگ داشتند. در طول دوره گزارشدهی، ۱۱۳ واقعه امنیتی به شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام نسبت داده شد در حالیکه این رقم در عین زمان در سال گذشته به ۱۴۵ واقعه می رسید. علاوه بر این، شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام در طول دوره گزارشدهی مسئولیت دو حمله انتحاری را بدوش گرفتند که شمار این حملات در عین زمان سال پار به ۹ واقعه می رسید. از جمله دو حمله انتحاری، یکی آن بالای یک شرکت ساختمانی در نزدیکی میدان هوایی جلال آباد به تاریخ ۶ مارچ و حمله دومی آن که در بالا ذکر شد، در کابل به تاریخ ۲۰ اپریل صورت گرفت.

۲۲. در طول دوره گزارشدهی، ۱۱ واقعه امنیتی علیه کارمندان ملل متحد صورت گرفت که شامل ۴ واقعه تهدید و ۴ واقعه جنایی بوده و شامل هیچ درگیری مسلحانه نمی شود.

ج. همکاری منطقی

۲۳. همکاری منطقی در ارتباط به تلاش‌های صلح و انکشاف افغانستان تشدید یافت. به تاریخ ۲۱ فبروری، رئیس‌جمهور غنی با رئیس‌جمهور ترکمنستان، قربانقلی بیردی محمدوف در ترکمنستان ملاقات نمود و روی مسایل روابط دوجانبه، پروژه‌های اتصال منطقی و نقش منطقه در روند صلح بحث کردند. به تاریخ ۱۷ و مارچ، آقای غنی به امارات متحده عربی سفر کرد تا پیرامون موضوعاتی چون تجارت و سرمایه‌گذاری، انکشاف و کمک‌های بشردوستانه و اقدامات صلح بحث نماید. به تاریخ ۱۵ مارچ، صلاح‌الدین ربانی وزیر امور خارجه افغانستان از اندونیزیا دیدار کرد تا بر سر تطبیق توافقات میان دو کشور و تلاش‌های صلح بحث نمایند. مقامات کشور اندونیزیا یکبار دیگر آمادگی شانرا برای میزبانی گفتگوهای مستقیم میان حکومت افغانستان و طالبان ابراز نمودند. به تاریخ ۳۰ اپریل، رتنو مرسودی، وزیر امور خارجه اندونیزیا به هدف تلاش بیشتر برای ترغیب طالبان برای گفتگوهای مستقیم، با طالبان در دوحه ملاقات کرد.

۲۴. با وجود روابط نسبتاً تیره میان دو کشور، افغانستان و پاکستان به گفتگو در مورد مسایل دوجانبه و تلاش‌های صلح افغانستان ادامه دادند. به تاریخ ۲۵ مارچ، رسانه‌های پاکستان تبصره‌ای عمران خان، صدر اعظم پاکستان را بازتاب دادند که در آن توصیه شده بود که حکومت افغانستان "مانع" فراراه روند صلح است و ایجاد اداره موقت در پیشبرد تلاش‌های صلح کمک خواهد کرد. حکومت افغانستان در واکنش به این گفته‌ها، سفیر افغانستان در پاکستان را فراخواند. به تاریخ ۲۵ اپریل، طی اعلامیه‌ای در مورد افغانستان، صدر اعظم پاکستان حملات خشونت‌بار را تقبیح کرد و اظهار داشت که پاکستان منابع امنیتی و دیپلوماتیک خویش را وقف موفقیت روند صلح افغانستان کرده و وعده سپرد که از این پس پاکستان هیچگاه در اختلافات داخلی افغانستان طرف واقع نخواهد شد. به تاریخ ۵ می، طی تماس تلفونی میان رهبران دو کشور، رئیس‌جمهور غنی دعوت صدر اعظم [پاکستان] برای دیدار از پاکستان را پذیرفت.

۲۵. همکاری میان افغانستان و ازبکستان افزایش یافت؛ در طول دوره‌ای گزارشده، مشارکت ازبکستان در تلاش‌های صلح نیز افزایش یافت. به تاریخ ۶ مارچ، حمدالله محب، مشاور امنیت ملی افغانستان از تاشکند دیدار نمود و عبدالعزیز کامیلوف، وزیر امور خارجه ازبکستان آقای محب را در جریان گفتگوهای اخیر با طالبان و سایر طرف‌های ذیربط قرار داد. به تاریخ ۳۱ مارچ، رئیس‌جمهور غنی در کابل با آقای کامیلوف ملاقات کرد و موصوف از آمادگی ازبکستان برای میزبانی گفتگوهای صلح خبر داد. ملاقات‌های مقامات [دو کشور] در ولایات سرحدی بلخ در افغانستان و سرخند در ازبکستان که به هدف تقویت تجارت و سرمایه‌گذاری دو کشور صورت گرفته بود، باعث تقویت روابط دوجانبه میان افغانستان و ازبکستان شد.

۲۶. همکاری‌ها از طریق نشست‌های چند جانبه ادامه داشت. اولین نشست سفرای کشورهای قلب آسیا - پروسه استانبول (۲۰۱۹) به تاریخ ۲۷ فبروری در کابل دایر شد. اشتراک‌کنندگان فعالیت جاری تحت این پروسه را به عنوان تدابیر برای اعتماد سازی مورد بررسی قرار دادند و از پیشنهاد ازبکستان برای میزبانی هشتمین دور کنفرانس همکاری‌های اقتصادی منطقی در مورد افغانستان در نوامبر ۲۰۱۹، استقبال کردند. از بدو تاسیس گروه ارتباط سازمان همکاری‌های شانگهای با افغانستان، افغانستان برای نخستین بار ریاست مشترک این نشست را (که به تاریخ ۱۹ اپریل در بشکیک برگزار شده بود) به عهده داشت. اشتراک‌کنندگان همکاری با افغانستان و همچنان پیشرفت در روند صلح را مورد بحث قرار داده و نقشه راه برای فعالیت‌های بعدی را به بررسی گرفتند.

۱۱۱. حقوق بشر

۲۷. به تاریخ ۲۴ اپریل، یوناما گزارش ربع نخست سال ۲۰۱۹ در مورد محافظت افراد ملکی در درگیری های مسلحانه را نشر کرد.^۱ ماموریت ملل متحد از ۱ جنوری الی ۳۱ مارچ ۲۰۱۹، به تعداد ۱۷۷۳ مورد تلفات ملکی (۵۸۱ کشته و ۱۱۹۲ مجروح) را ثبت کرد که ۲۳ درصد کاهش در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۸ را نشان می دهد. این کاهش اساساً از اثر کاهش ۷۶ درصدی در تلفات افراد ملکی برخاسته از حملات انتحاری و گروهی می باشد. یوناما ۵۴ درصد تلفات افراد ملکی را به عناصر مخالف دولت (۳۹ درصد به طالبان، ۱۲ درصد به دولت اسلامی عراق و شام - شاخه خراسان و ۳ درصد را به گروه های نامعلوم) نسبت داد. در حدود ۳۴ درصد به نیروهای طرفدار دولت (۱۷ درصد به نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان، ۱۳ درصد به نیروهای نظامی بین المللی، ۲ درصد به ملیشه های طرفدار دولت و ۲ درصد به نیروهای متعدد طرفدار دولت) نسبت داده شد و ۱۲ درصد این تلفات ناشی از تبادل آتش در جریان درگیری های زمینی میان عناصر مخالف دولت و نیروهای طرفدار دولت و سایر رویدادها بود که به هیچ طرف نسبت داده نشد. اکثر تلفات افراد ملکی به عناصر مخالف دولت نسبت داده شد ولی نیروهای طرفدار دولت نسبت به عناصر مخالف دولت، بیشتر باعث قتل افراد ملکی در جریان ربع نخست سال ۲۰۱۹ شده اند.

۲۸. درگیری های زمینی باعث ۶۱۶ مورد تلفات ملکی (۱۳۴ کشته و ۴۸۲ مجروح) شد که ۳۵ درصد مجموع تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد. استفاده از مواد منفجره تعبیه شده انتحاری و غیرانتحاری باعث ۵۰۰ مورد تلفات افراد ملکی (۷۶ کشته و ۴۲۴ مجروح) شد که ۲۸ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل می دهد. تلفات ملکی برخاسته از مواد منفجره تعبیه شده غیرانتحاری الی ۲۱ درصد افزایش یافت. یوناما ۲۲۸ مورد تلفات ملکی (۱۴۵ کشته و ۸۳ مجروح) ناشی از عملیات های هوایی را ثبت کرد که ۱۳ درصد کل تلفات ملکی را تشکیل می دهد؛ همچنان این ماموریت ۱۰۲ مورد تلفات ملکی (۷۲ کشته و ۳۰ مجروح) از اثر عملیات های تلاشی را که ۶ درصد مجموع تلفات ملکی را تشکیل می دهد، ثبت کرد. یوناما ۵۸۲ مورد تلفات اطفال (۱۵۰ کشته و ۴۳۲ مجروح) را ثبت نمود. به تاریخ ۸ می، از اثر حمله گروهی بالای ساختمان موسسه غیر دولتی کونترپارت انترنشنل در کابل، ۸ فرد ملکی کشته و ۲۷ تن دیگر مجروح شدند. طالبان مسئولیت این حمله را به عهده گرفتند.

۲۹. از ۱ جنوری الی ۳۱ مارچ، گروه کاری کشوری برای نظارت و گزارش دهی خشونت های جدی علیه اطفال در درگیری های مسلحانه ۱۸ مورد هدف قرار گرفتن مکاتب و کارمندان این سکتور (۱۴ مورد علیه تاسیسات معارف و ۴ مورد علیه کارمندان این سکتور) را تایید کرد در حالی که این رقم در جریان میعاد گزارشدهی قبلی به ۶۹ مورد می رسید که طی آن طالبان مکاتبی را که به عنوان مراکز رای دهی برای انتخابات پارلمانی ۲۰۱۸ استفاده می شد، مورد هدف قرار دادند. گروه کاری مذکور ۱۲ مورد را به عناصر مخالف دولت (۱۱ مورد را به طالبان و ۱ مورد را دولت اسلامی عراق و شام - شاخه خراسان)، ۵ مورد را به نیروهای طرفدار دولت (۲ مورد را به اردوی ملی افغانستان، ۱ مورد را به نیروهای نظامی بین المللی، ۱ مورد را مشترکاً به اردوی ملی افغانستان و پولیس ملی افغانستان و گروه ملیشه طرفدار دولت) و ۱ رویداد را مشترکاً به اردوی ملی افغانستان و طالبان نسبت داد.

۳۰. گروه کاری کشوری دو مورد اختطاف اطفال به شمول ۴ پسر (یک مورد توسط طالبان که شامل ۳ پسر می شد و یک مورد توسط پولیس ملی افغانستان که شامل ۱ پسر می شد) را تایید کرد در حالی که این رقم در جریان مدت گزارشدهی قبلی به پنج مورد مشمول ۱۱ پسر، می رسید. گروه کاری مذکور دو مورد استخدام و استفاده از اطفال به شمول چهار پسر (یک مورد توسط طالبان مشمول سه پسر و یک مورد توسط پولیس ملی افغانستان مشمول یک پسر) را نیز تثبیت کرد. افزون بر آن، گروه کاری دو مورد خشونت جنسی علیه پسرها توسط نیروهای طرفدار دولت (هر دو مورد توسط پولیس ملی افغانستان مشمول دو پسر) را تثبیت کرد. به تاریخ ۵ می، دولت افغانستان قانون

^۱ مراجعه شود به: <https://unama.unmissions.org/protection-of-civilians-reports>

محافظت حقوق اطفال را پس از تصویب قانون از طریق فرمان ریاست جمهوری که در ۵ مارچ امضاء شد، وضع کرد.

۳۱. یوناما ۲۶ رویداد را که مراکز صحتی و کارمندان آن را متاثر ساخت (۱۶ رویداد علیه تاسیسات صحتی و ۱۰ رویداد علیه کارمندان صحتی) ثبت کرد در حالی که این رقم در زمان گزارشدهی قبلی به ۱۲ رویداد می رسید. گروه کاری ۱۸ مورد را به عناصر مخالف دولت (۱۷ مورد را به طالبان و ۱ مورد را به گروه مسلح نامعلوم) به شمول ۶ رویداد که منجر به بسته شدن ۸۸ مرکز صحتی و اختطاف سه کارمند صحتی توسط طالبان شد، نسبت داده و ۷ رویداد را به نیروهای طرفدار دولت (۲ مورد را به اردوی ملی افغانستان، ۱ مورد را به پولیس محلی افغانستان، ۱ مورد را به ریاست امنیت ملی و ۱ مورد را به نیروهای نظامی بین المللی، و ۲ مورد را به نیروهای نامعلوم طرفدار دولت) نسبت داد. یک رویداد مشترکاً به نیروهای طرفدار دولت و گروه های مسلح مخالف دولت نسبت داده شد.

۳۲. به تاریخ ۱۲ اپریل، هیئت قضائی شماره ۲ پیش از محاکمه محکمه جزائی بین المللی درخواست مبنی بر ادامه تحقیقات در مورد جرایم علیه بشریت و جرایم جنگی در افغانستان را که به تاریخ ۲۰ نوامبر ۲۰۱۷ توسط سارنوال موظف ارائه شده بود، به اتفاق آراء رد کرد. این قضات فیصله کردند که در حال حاضر تحقیقات در مورد وضعیت افغانستان به نفع تأمین عدالت نخواهد بود.

۳۳. به تاریخ ۱۷ اپریل، یوناما و دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای حقوق بشر (OHCHR) مشترکاً گزارشی در مورد برخورد با توقیف شدگان منازعات و محو شکنجه را که از ۱ جنوری ۲۰۱۷ الی ۳۱ دسامبر ۲۰۱۸ را در بر می گرفت، نشر کردند.^۲ از مجموع ۶۱۸ زندانی منازعات که مورد مصاحبه قرار گرفتند، ۳۲ درصد آنان اظهارات معتبری را ارائه کردند که نشان می داد هنگامی که تحت توقیف نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان قرار داشتند، مورد شکنجه قرار گرفته اند. اگرچه از سال ۲۰۱۶ بدینسو یوناما کاهشی را در تعداد قضایای شکنجه ثبت کرده است، اما این ماموریت از شکنجه و بدرفتاری با توقیف شدگان منازعات به ویژه در توقیف خانه های ریاست عمومی امنیت ملی و نیروهای پولیس ملی افغانستان، کماکان نگران است. این گزارش موارد تخطی و مشکلات در تطبیق طرزالعمل های محافظتی کلیدی مانند تأمین دسترسی توقیف شدگان به وکیل مدافع، و عدم پاسخگو قرار گرفتن مرتکبین شکنجه را نیز ثبت کرد.

۳۴. دولت در راستای ترویج و محافظت حقوق زنان، اقدامات بیشتری را روی دست گرفت. بتاريخ ۴ مارچ، کمیته جندر کابینه تفاهمنامه ی را با وزارتخانه های ذیربط در رابطه به تطبیق پالیسی میراث و حق مالکیت به امضا رسانید و دو پالیسی را در پرنسب تصویب کرد: یک پالیسی در مورد محافظت از زنان در حالات جنگ و اضطرار و یک پالیسی در مورد افزایش اشتراک زنان در انتخابات. بتاريخ ۷ اپریل، وزارت عدلیه طرح قانون خانواده را به کمیته قانونگذاری کابینه ارائه کرد. بتاريخ ۱۷ اپریل، گروه کاری جلوگیری از خشونت و آگاهی دهی عامه که شامل دولت، ملل متحد و نهاد های جامعه مدنی می شود، طرح وزارت امور زنان برای محافظت از مراکز حامیوی زنان را تصویب نمود.

۳۵. بین ۴ و ۱۴ مارچ، یوناما هشت محفل را برای تجلیل از روز جهانی زن برگزار کرد. این همایش ها که شامل میزگرد و بحث های گروهی می شد، باعث ارتقای آگاهی در مورد مسایل حقوق زنان و دختران مانند دسترسی به تعلیم و تربیه، ورزش و محو جرایم خشونت علیه زنان و دختران به شمول ازدواج های زیر سن و اجباری، تعرض جنسی، و رسم بد دادن که در آن دختران جهت حل اختلافات خانوادگی معامله می شوند، گردید. بتاريخ ۱۴ مارچ، ملل متحد

^۲مراجعه شود به: <https://www.ohchr.org/Documents/Countries/AF/PreventingTortureReportApril2019.pdf>

روز جهانی زن را در کابل طی یک محفل عمومی تحت نام "ملل متحد واحد" تجلیل کرد و در آن، از زنان الگو افغان در سکتورهای مختلف مسکلی ستایش گردید.

۳۶. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان نشست های مشورتی عمومی را در ۳۳ ولایت کشور در ماه های مارچ و اپریل، منحیث بخشی از تحقیقات ملی در مورد نقش زنان در صلح و امنیت در افغانستان، راه اندازی کرد. یوناما در این نشست های مشورتی در کابل، بامیان، هرات، هلمند و کندهار شرکت کرده و برای ترویج حقوق بشر و حقوق زنان در تلاش های صلح و امنیت دادخواهی نمود. اشتراک کنندگان اظهار داشتند که ارزش های حقوق بشری قابل معامله نیست و اینکه زنان باید در تمامی مراحل روند صلح حضور داشته باشند و صلح نباید عدالت برای قربانیان جنگ را تحت الشعاع قرار دهد.

۳۷. ژورنالستان و کارمندان رسانه ها کماکان با خشونت های مرتبط به منازعه مواجه بودند. در جریان مدت گزارشدهی، یوناما سه رویداد را ثبت کرد که منجر به کشته شدن یک روزنامه نگار و مجروح شدن یک روزنامه نگار دیگر، و تهدید شدن یک روزنامه نگار زن از طرف عناصر مخالف دولت شد. علاوه بر آن، پنج ژورنالیست و مدافع حقوق بشر به شمول یک زن لت و کوب، دستگیر یا تهدید شدند، که از مجموع این پنج واقعه، چهار رویداد آن از طرف نیروی ها و مقامات طرفدار دولت ارتکاب گردید. یوناما ۹ همایش (به اشتراک مجموعاً ۳۹۹ اشتراک کننده به شمول ۹۴ زن) در مورد نقش روزنامه نگاران و مدافعین حقوق بشر، عدالت غیر رسمی و حقوق بشر، ایجاد صلح و نقش زنان در روند صلح و تعمیم اصول حقوق بشر را نیز برگزار کرد.

IV. هماهنگی مساعدت های توسعه

۳۸. دولت و همکاران کلیدی توسعه به تلاش های خود جهت عملی ساختن تعهدات شان که در کنفرانس وزرا در ژنیو که در ماه نومبر ۲۰۱۸ در مورد افغانستان دایر شده بود، ادامه دادند. مشورت ها در مورد شرایط اجتماعی-اقتصادی برای صلح، در مطابقت با فقره ۱۵ اعلامیه مشترک کنفرانس ژنو، در کابل ادامه یافت، و بتاريخ ۱۳ اپریل در محفلی که در حاشیه نشست سالانه بهاری بانک جهانی در واشنگتن دی سی برگزار شد، اشتراک کنندگان، منجمه وزیر مالیه افغانستان، حمایت خود را از این ابتکار ابراز داشته و خواستار مشورت های گسترده تر برای کمک به برنامه ریزی منسجم و واقع بینانه در همخوانی با آجندای توسعه پی دولت شدند.

۳۹. دولت گام های بیشتری در راستای تطبیق پالیسی حکومتمداری محلی خود تحت عنوان "حکومتمداری شهروند محور: نقشه راه برای اصلاحات محلی" اتخاذ نمود. بتاريخ ۱۹ فبروری، رییس جمهور غنی حکمی را در مورد حکومتمداری در سطح ولسوالی ها صادر کرد که هدف آن بهبود در تفویض صلاحیت و زمینه سازی تخصیص مساویانه منابع به ادارات در سطح ولسوالی ها بود. بتاريخ ۵ مارچ، آقای غنی قانونی را از طریق فرمان تقنینی در مورد شورا های محلی، توشیح کرد. قانون متذکره نقش ها و مسوولیت های شورا های ولایتی، ولسوالی و قریه جات را واضح ساخته و هدف آن تسهیل نظارت شوراهای محلی و مشارکت مردم در طرح و تطبیق برنامه های توسعه پی حکومت محلی می باشد.

۴۰. دولت به پیشرفت در روند اصلاحات در اداره عامه ادامه داد. بتاريخ ۴ فبروری، کابینه پالیسی تجدید نظر شده ی را غرض افزایش شمار زنان در خدمات ملکی تصویب نمود که این پالیسی اهداف جدیدی را برای سال ۲۰۱۹ تعیین کرده است. بتاريخ ۲ اپریل، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی گزارش سالانه خود را برای سال ۲۰۱۸ نشر کرد که در آن از دست آورد های مهمی از جمله کاهش در مدت زمان استخدام کارمندان ملکی از تقریباً ۱۸۰ روز در سال ۲۰۱۷ به ۴۵ روز در سال ۲۰۱۸، و تطبیق سیستم مدیریت معلومات و منابع بشری که در ۱۷ فبروری ۲۰۱۹ راه اندازی گردید، یاد شده است. هدف این سیستم ثبت تخمیناً ۴۲۴۰۰۰ کارمند ملکی در یک دیتابیس

الکترونیکی مرکزی معلومات کارمندان، منجمله به شکل بایومتریک است تا پلانگذاری منابع بشری را بهتر ساخته و از شمار کارمندان خیالی بکاهد.

۴۱. تطبیق قانون دسترسی به اطلاعات نیز ادامه یافت. بتاريخ ۲۸ اپریل، کمیسیون دسترسی به اطلاعات پیگیری تعهدات کنفرانس وزرای ژنو مؤرخ ماه نومبر ۲۰۱۸ را با شورای وزیران، شورای عالی حاکمیت قانون و مبارزه علیه فساد اداری، اداره تدارکات ملی و کمیته کاری جامعه مدنی آغاز نمود. این کمیسیون رهنمود های تخنیکي را برای نهادهای دولتی در زمینه ایجاد بانک های اطلاعاتی فراهم کرده و مقررات مربوط به دسترسی به اطلاعات و طی مراحل شکایات عامه را ایجاد نمود.

۴۲. بتاريخ ۲۰ می، یوناما گزارش سالانه ی خود در مورد مبارزه علیه فساد اداری را تحت عنوان "مبارزه افغانستان علیه فساد اداری: کار اساسی برای صلح و رفاه" منتشر کرد.³ در این گزارش از تطبیق تدریجی مراحل اصلاحات منجمله تغییرات قانونی مانند تاسیس مرکز عدلی و قضائی مبارزه علیه فساد اداری، تصویب قانون محافظت از اطلاع دهندگان و بازنگری قانون دسترسی به اطلاعات یاد شده است. این گزارش بر لزوم بهبود ساختار های نهاد های مبارزه علیه فساد اداری تاکید نموده و تدابیر محافظتی قانونی را جهت تضمین استقلالیت کمیسیون مبارزه علیه فساد اداری که ایجاد آن در قانون پیش بینی شده است، پیشنهاد نمود. در این گزارش از پیشرفت ها در زمینه ثبت دارایی های مقامات دولتی و ادامه اقدامات اصلاحی در خدمات ملکی، قوه قضائیه و اداره لوی سارنوالی به نیکی یاد شده است. این گزارش از توانمندی مرکز عدلی و قضایی در تطبیق موثر جرایم بهتر تعریف شده فساد در کود جزای سال ۲۰۱۷ ستایش کرده است ولی تاکید کرده است که توانائی افغانستان در تطبیق احکام گرفتاری کماکان ضعیف باقی مانده است که سبب شده ۲۰ درصد متهمین در این مرکز به گونه غیابی محاکمه شوند و مجازات ایشان تنفیذ نگردیده است. این گزارش همچنان تلاش های جاری لوی سارنوال برای رسیدگی به اتهامات فساد در روند انتخابات ۲۰۱۸ را شرح داده است.

۴۳. در ربع دوم سال ۲۰۱۹، مرکز عدلی و قضایی فعالیت های خود را به گونه چشمگیری (بعد از یک دوره رکود در نیمه دوم سال ۲۰۱۸) افزایش داد. الی ۲۰ می، محکمه ابتدائیه این مرکز در مورد ۵۷ قضیه که در آن ها ۲۲۳ متهم دخیل بودند فیصله صادر نموده بود، محکمه استیناف این مرکز روی ۵۲ قضیه که در آن ۱۷۳ متهم دخیل بود فیصله نموده بود و محکمه تمیز در مورد ۳۶ قضیه که در آن ۱۱۷ متهم علیه فیصله های این مرکز استیناف طلب شده بودند فیصله صادر کرد. با این وجود، فعالیت های این مرکز نیز به دلیل عدم توانایی ارگان های تنفیذ قانون در اجرای احکام گرفتاری و جلب محدود باقی مانده است. از مجموع فهرست ۱۲۷ احکام گرفتاری و جلب که اجرای آن الی ۲۸ نومبر ۲۰۱۸ معطل مانده بود تنها ۱۷ حکم گرفتاری و ۴۴ حکم جلب الی زمان تحریر این گزارش اجرا شده بود. از مجموع ۱۷ حکم گرفتاری، ۱۱ مظنون خود را بصورت داوطلبانه تسلیم کردند و ۶ حکم گرفتاری جبرا به اجرا درآمد. در مجموع، تنها ۱ نفر از فهرست ۱۲۷ نفری محاکمه شده و دوره مجازات اش را سپری می کند. بتاريخ ۱۹ مارچ، این مرکز گزارش داد که ۸۲ حکم جلب و ۴۶ حکم گرفتاری دیگر را صادر کرده است که به این ترتیب شمار مجموعی احکام تنفیذ نشده به ۱۹۴ می رسد. در یک رویداد جداگانه، یک وزیر سابق که محکمه ابتدائیه این مرکز او را محاکمه کرده بود و دو مرتبه در ارتباط به جرایم ارتکابی هنگام تصدی پست معینیت، او را بطور غیابی محکوم علیه شناخته بود، بتاريخ ۸ اپریل گرفتار گردید و اکنون تا دایر شدن محکمه استیناف در زندان بسر می برد. همچنان،

³مراجعه شود به:

https://unama.unmissions.org/default/files/afghanistan_fight_against_corruption_groundwork_for_and_prosperity_-20_may_2019-english.pdf.

نخستین مورد محاکمه و محکومیت، هر چند به طور غیابی، دو تن از اعضای برحال شورای ملی و چند تن معینان اسبق در ماه می، قابل توجه بود.

۴۴. اصلاحات عدلی و قضائی به کندی پیش می رفته است. وزارت عدلیه نتوانست اصلاحات در ریاست حقوق و ریاست قضایای دولت را طوریکه در استراتژی مبارزه علیه فساد اداری کشور مقرر گردیده بود، نهایی سازد، و نیز نتوانست، در جریان مدت این گزارش، تلاش ها برای تسوید قانونی که متمم بودن سکتور های عدلی رسمی و غیر رسمی را تنظیم کند به پایان برساند. از تاریخ ۲۲ اپریل الی ۴ می، یوناما لوی سارنوال را در انجام ارزیابی تخصصی در مورد چگونگی تقویت ظرفیت ریاست عمومی رسیدگی به جرایم بین المللی به منظور بهبود روند تطبیق کد جزای سال ۲۰۱۸ همکاری کرد. متعاقباً، بتاريخ ۶ مارچ، ستره محکمه، به تعقیب پیشنهاد های یوناما که بر اساس سروی سرتاسری از چگونگی تطبیق رژیم بهبود یافته مجازات تحت کد جزای جدید صورت گرفته بود، متحدالمالی را صادر کرده و به قضات هدایت داد تا دلایل و مبنای تصامیم شان هنگام صدور حکم به مجازات را بر اساس شواهد و مدارک بیان نمایند.

۷. مساعدت های بشردوستانه و مهاجرین

۴۵. سطح بیجا شدگان از اثر جنگ، اثرات جاری خشک سالی سال ۲۰۱۸ و حوادث طبیعی بلند باقی مانده است. که این وضعیت با فقر مزمن و فقدان خدمات و فرصت های معیشتی بدتر شد. بین ۱ جنوری و ۱۶ می، ۱۱۰۰۰۰ نفر از اثر جنگ ها جدیداً بیجا شدند. بیشتر از نیمی از این بیجاشدگان (۵۸ درصد) اطفال زیر سن ۱۸ سال بودند. بیجا شدگان ناشی از جنگ در سال ۲۰۱۹، در مقایسه با زمان مشابه در ۲۰۱۸، ۲۸ درصد کاهش داشت، لیکن بسیاری از خانواده های بیجا شده امید زودی برای بازگشت به محلات اصلی شان نداشتند.

۴۶. درگیری ها بین طالبان و داعش باعث بیجا شدن ۲۴۹۰۰ تن از ولسوالی چپ دره ولایت کنر در ماه مارچ شد. آنانی که باقی مانده بودند (که باور به این بود که نیمی از جمعیت محل باشند) طبق گزارش ها از ترک نمودن ساحه ممانعت شدند که حق آزادی گشت و گذار شان نقض گردیده بود؛ گزارش های تایید نشده حاکی است که جنگجویان خانه های کسانی را که فرار کرده بودند اشغال کردند. به تعقیب این واقعه، کم از کم ۹۰۱۶ تن از ولسوالی های خوگیانی و شیرزاد در ولایت ننگرهار بیجا شدند که دلیل آن نیز درگیری ها بین شورشیان بود. روند تایید شمار افراد بیجاشده در این ساحات در حال انجام است و در نتیجه، شاید شمار آنها افزایش یابد. نهاد های دولتی و موسسات بشردوستانه، مساعدت های اولیه را که شامل غذا، پول نقد، و خدمات برای افراد بیجاشده در هر دو محل می شود، ارائه کرده اند اما بعید به نظر می رسد که این افراد بیجاشده ی دوباره به محلات اصلی خود برگردند، مگر اینکه شرایط امنیتی بهبود یابد.

۴۷. بیجاشدگانی که در مساکن موقت زندگی می کنند بصورت دوامدار با شرایط دشوار مواجه اند. در ولایت هرات، در مقایسه با زمان مشابه سال قبل، بین ۱ فبروری و ۱۵ اپریل، ۳۲۱ درصد افزایش در موارد اسهال حاد، همراه با ۹۸ مورد سرخکان در میان افرادی که در این ساحات [بیجاشدگان] زندگی می کنند گزارش شده است. در پاسخ، دولت و همکاران بشردوستانه فعالیت های نظارتی و فعالیت های پاسخدهی و برنامه های واکسیناسیون را علیه این بیماری افزایش دادند.

۴۸. بین ۲۱ جنوری و ۳۰ اپریل ۲۰۱۹، به تعداد ۱۴۰۳۸۱ مهاجر فاقد اسناد قانونی به افغانستان عودت کردند که شامل ۷۳۷۲ بازگشت کننده فاقد سند از پاکستان، ۱۲۷۵۱۰ از جمهوری اسلامی ایران و ۳۸۵۰ تن از کشورهای اروپایی و ترکیه می شد (که از این میان ۴۶۰ تن شان داوطلبانه برگشتند و ۳۳۹۰ تن شان اخراج شدند). در جریان مدت مشابه، ۱۱۵۴ مهاجر راجستر شده از پاکستان، ۴۶۱ تن از جمهوری اسلامی ایران و ۳۴ تن از سایر کشور ها

به کشور برگشتند. شمار مهاجرین ثبت شده که به افغانستان عودت کردند، ۶۴ درصد پایینتر از زمان مشابه در ۲۰۱۸ بوده است (در سال ۲۰۱۸ به تعداد ۴۲۱۴ تن از پاکستان، ۳۲۲ تن از جمهوری اسلامی ایران و ۶۱ تن از سایر کشورها برگشته بودند). بین ۱ جنوری و ۳۰ اپریل ۲۰۱۹، به تعداد ۱۴۹۸۹۴ افغان فاقد سند از جمهوری اسلامی ایران برگشتند که ۳۴ درصد کاهش در مقایسه با زمان مشابه در سال ۲۰۱۸ را نشان می دهد (۲۲۷۸۹۰). بتاریخ ۳۰ مارچ ۲۰۱۹، حکومت پاکستان برنامه کارت شناخت شهروندان افغان را برای حدوداً ۳۲۷۰۰۰ تبعه افغانستان که در پاکستان زندگی می کردند الی ۳۰ اپریل ۲۰۱۹ تمدید کرد. افغانستان و پاکستان روی برگشت ۵۰۰۰۰ دارنده این کارت ها در جریان سال ۲۰۱۹ موافقت کردند. در ماه فبروری، حکومت پاکستان، بعد از یک وقفه یکساله، به صدور کارت های جدید آغاز کرد که در این مرحله بیشتر از ۱۵۰۰۰۰ کارت جدید صادر نمود که به این ترتیب رقم مجموعی جدید دارندگان کارت به ۴۷۰۰۰۰ رسید.

۴۹. از تاریخ ۱۵ فبروری الی ۳۱ مارچ، به تعداد ۴۶۴۵۷ قضیه تروما معالجه شد، که ۲۳ درصد افزایش را نسبت به زمان مشابه در ۲۰۱۸ نشان می دهد. ضرورت برای معالجه تروما مخصوصاً در ولایات ننگرهار، کندهار و هلمند، جایی که جنگ ها تلفات سنگینی بر مردم وارد کرده و دسترسی آنان به مراقبت های صبحی را کاهش داده بود، شدید بوده است. طی دوره گزارشده، ۱۵ همکار از کستر صبحی برای ۵۴۲۵۳ تن مشورت صبحی فراهم کردند که ۵۹ درصد آنان را زنان و دختران تشکیل می دادند.

۵۰. سطح بارندگی در کشور در طول مدت گزارشده، هرچند نامنظم، اما بلند بوده است. تاثیر خشکسالی هنوز هم وسیعاً احساس می شود: فصل اصلی کشت به علت خشکسالی و عدم دسترسی به بذر از دست رفت. محصول اصلی که قرار است در ماه های می و جون برداشته شود، احتمالاً منجر به کمبود شدید غله جات غذایی خواهد شد که میزان دقیق آن در هفته های آینده معلوم خواهد شد. الی تاریخ ۳۱ مارچ، موسسات بشردوستانه به ۴٫۳ میلیون نفر مساعدت های حیاتی را منحیث بخشی از پاسخ به خشکسالی که در اواخر سال ۲۰۱۸ آغاز شد، فراهم کردند. اکثریت کسانی که به آنان کمک رسید (۳٫۹ میلیون تن)، افرادی بودند که در مناطق روستایی خشکسالی زده زندگی می کردند. اگرچه برخی از خانواده ها محلات اسکان غیر رسمی خود در ولایت بادغیس را ترک کردند تا به قریه های خود بازگردند، اما انتظار می رود که شمار قابل توجهی از مردم در ماه های آینده به علت جنگ ها در محلات اصلی شان و یا از دست دادن فرصت برای کشت محصولات شان، همچنان بیجا باقی بمانند. ملل متحد و همکاران بشردوستانه به زودی مساعدت های شان را به افراد بیجا شده از اثر خشکسالی در حوالی شهرهای هرات و قلعه نو کاهش داده و تلاش های امداد رسانی شان را بر محلات اصلی این افراد متمرکز خواهند ساخت. سیلاب های فصلی ناشی از باران های سنگین تعداد ۲۶۵۳۵۵ نفر را در ۱۷ ولایت متاثر ساخته و بیشتر از ۳۵۰۰۰ منزل را در ماه های مارچ و اپریل ویران و یا خساره مند کرد. فراه، قندهار و بادغیس ولایاتی اند که بیشترین آسیب را متحمل شدند. اکثریت مردمانی که آسیب دیده اند مساعدت های اضطراری بشردوستانه دریافت کردند، با آنکه بعضاً چالش های در دسترسی به این افراد در ولایات هلمند و فراه گزارش شده است. سیلاب های سالانه ی فصلی، در حالی که تا حد زیادی قابل پیش بینی اند، علاوه بر ایجاد نیاز های بشری، خسارات مالی و زیربنایی زیادی را باعث می شوند.

۵۱. شش قضیه پولیو تاکنون در سال ۲۰۱۹ ثبت شده است، که تمام این قضایا در مناطق جنوبی ثبت شده است؛ در مناطق جنوبی کمپاین های واکسیناسیون با چالش های مرتبط به دسترسی به اطفال و ناشی از منع واکسین خانه به خانه که از ماه اپریل سال ۲۰۱۸ بدینسو برقرار بوده است، مواجه بوده است. در ماه اپریل ۲۰۱۹، این ممنوعیت به تمام فعالیت های مربوط به محو پولیو گسترش یافت، کاری که دستاوردها در زمینه محو فلج اطفال را در معرض خطر قرار خواهد داد. شایان ذکر است که از ماه می ۲۰۱۸ بدینسو، از مجموع شش واقعه تایید شده، پنج مورد در مناطقی گزارش شده که دسترسی به آن منع شده است. کمپاین سراسری واکسین در ماه اپریل سال ۲۰۱۹

آغاز شد و ۹,۹ میلیون کودک را در ۲۹ ولایت تحت پوشش قرار داد و حدود ۴۵۰۰۰۰ کودک به علت ممنوعیت های فوق الذکر، عمدتاً در مناطق جنوبی، شرقی و مرکزی افغانستان غیر قابل دسترس باقی مانده اند.

۵۲. طی دوره گزارشدهی، ملل متحد و همکاران، مابین پاکان زن را در بامیان بسیج ساخت تا ولایت بامیان را سرزمین "آزاد از ماین" اعلام کنند. از ماه فروری الی اپریل ۲۰۱۹، ملل متحد و همکاران آن ۱,۳ کیلومتر مربع زمین آلوده را که در آن ها خطرات مواد انفجاری شدیداً محسوس بود پاکسازی نمودند که ۱۴ روستا از آن بهره‌مند گردید. با توجه به نگرانی های امنیتی مهاجرین عودت کننده از پاکستان و جمهوری اسلامی ایران، ۱۴۹۴۴۵ تن در طول دوره گزارشدهی آموزش های آگاهی از خطرات ماین را در سرتاسر کشور که از طرف ملل متحد تمویل شده بود، فراگرفتند.

۵۳. در ماه مارچ، در واکنش به تهدیدات ناشی از خطرات مواد انفجاری به علت جنگ های ذات البینی شورشیان، ملل متحد و همکاران آن، برنامه های آموزشی آگاهی از خطرات مواد انفجاری را برای بیش از ۲۰۰۰ بیجاشده، به عنوان بخشی از برنامه رسیدگی به بیجاشدگان در ولسوالی چپ دره ولایت کنر، فراهم کردند. در ماه مارچ، ریاست انسجام و هماهنگی تطهیر ماین افغانستان پیش نویس معیار های ملی را برای پاکسازی ماین ها تعبیه شده ی بجا مانده، که در نوع خود نخستین معیار بین المللی بشردوستانه بود، تهیه کرد.

۵۴. محدودیت دسترسی موسسات بشردوستانه ادامه یافت و در مجموع ۱۳۴ رویداد که دسترسی ملل متحد و همکاران بشردوستانه را بین ۲۸ جنوری و ۲۲ اپریل متاثر ساخت ثبت گردید که این رویداد ها منجر به کشته شدن ۵ کارمند امداد رسانی، مجروح شدن ۱۵ کارمند امداد رسانی و اختطاف ۱۵ تن دیگر گردید. روند حملات عمدی بالای مراکز و کارمندان صحتی و مسدود ساختن اجباری تأسیسات صحتی همچنان ادامه یافت: حدوداً ۵۰ درصد محدودیت دسترسی تأسیسات صحتی، خدمات یا کارمندان صحتی را متاثر ساخت.

۵۵. بخش سال ۲۰۱۹، پلان رسیدگی به امور بشری ۲۰۱۸-۲۰۲۱، به تعداد ۶,۳ میلیون شخص نیازمند کمک های بشردوستانه را مشخص کرده است. هدف این پلان رسیدگی به ۴,۵ میلیون نفر است و بودیجه ی ۶۱۱,۸ میلیون دالری را می طلبد. مطابق به معلومات خدمات ردیابی مالی، ۱۲۶,۳ میلیون دالر کمک های مالی مساعدت های بشردوستانه یا ۲۰,۶ درصد کل بودیجه مورد نیاز سال ۲۰۱۹، الی تاریخ ۲۳ می ۲۰۱۹ دریافت شده است.

۷. مبارزه با مواد مخدر

۵۶. حکومت، با حمایت همکاران بین المللی، به عملیات خود برای مبارزه علیه مواد مخدر ادامه داده است. از ۱۵ فروری الی ۱۵ می، مقامات تنفیذ قانون مجموعاً ۱۱۳۰ عملیات مبارزه علیه مواد مخدر را انجام دادند که منجر به ضبط ۱۲۳۶ کیلوگرام هیروین، ۹۴۶ کیلوگرام مورفین، ۴۵۳۳ کیلوگرام تریاک، ۷۳۹۴۸ کیلوگرام چرس، ۳۵۱ کیلوگرام متامفتامین، ۲۷۴۱۹ قرص ۳,۴ متیلنیدوکسیمینتامفتامین (ام دی ام ای)، ۶۲۴۵۴ کیلوگرام پیش ماده کیمیاوی (پریکسر) جامد، ۱۰۷۲۶ لیتر پیش ماده کیمیاوی مایع و ۱۲۷ کیلوگرام تخم خشخاش شد. در مجموع، ۱۱ لابراتوار تولید هیروین از بین برده شد. این عملیات منجر به گرفتاری ۱۳۳۸ مظنون و ضبط ۱۷۰ واسطه نقلیه، ۲۲۴ قبضه اسلحه و ۵ عدد مخابره شد. در جریان عملیات، دو افسر پولیس مبارزه با مواد مخدر کشته شدند و ۳۸ تن دیگر شان مجروح گردیدند.

۵۷. از تاریخ ۱۵ الی ۱۷ اپریل، افسران تیم سیار پولیس کشف مواد مخدر به همتایان خود در ازبکستان در مورد تحلیل خطر ها، فنون تلاشی، و شناسایی مواد مخدر آموزش دادند. این آموزش که از طرف ملل متحد حمایت می شد در نوع خود نخستین برنامه ی بود که توسط این تیم در خارج از افغانستان برگزار شد. دولت افغانستان، همچنان به تلاش های خود جهت تعمیم اقتصادی زنان در سکتور بدیل معیشتی ادامه داد. ده تشبث متوسط و کوچک که از

طرف زنان رهبری می شد در یک نمایشگاه کاریابی که غرض تجلیل از روز جهانی زن در ۸ مارچ در کابل برگزار شده بود، اشتراک کردند؛ در این نمایشگاه بیشتر از ۸۰ شرکت و سازمان تولیدات انکشاف بدیل خود را به نمایش گذاشتند.

.VII حمایت از ماموریت

۵۸. الی تاریخ ۱۵ می، میزان پست های خالی یوناما برای کارمندان بین المللی ۸ درصد، برای کارمندان مسلکی داخلی ۶ درصد، و برای کارمندان داخلی ۴ درصد بود، در مقایسه با میزان تصویب شده بالترتیب ۷ درصد، ۵ درصد و ۳ درصد. تناسب کارمندان زن کماکان بسیار پایین به ترتیب ذیل باقی مانده است: ۳۴ درصد کارمندان بین المللی، ۴۰ درصد کاران ملل متحد، ۱۲ درصد کارمندان مسلکی داخلی و ۸ درصد کارمندان داخلی. در تلاشی برای بلند بردن میزان تناسب جنسیتی میان کارمندان محلی، یوناما برنامه رضاکاران داخلی ملل متحد را راه اندازی کرد که هدف آن ایجاد مجموعه ی از نامزدان واجد شرایط زن برای استخدام احتمالی شان در آینده در پست های کارمندان داخلی می باشد. بین ۱ جنوری و ۱۵ می، یوناما ۲۳۹ ماموریت زمینی و ۲۲ ماموریت هوایی انجام داد؛ یوناما ۱۳۸۵ جلسه آگاهی داخل دفتر را نیز برگزار کرد که طی آن نمایندگان ولسوالی از دفاتر ساحوی یوناما دیدن کردند.

.VIII ملاحظات

۵۹. یکسال پس از برقراری آتش بس یک جانبه در عید فطر سال ۲۰۱۸ که رویداد بی پیشینه بود، امید ها بر اینکه خشونت ها کاهش خواهد یافت، هنوز برآورده نشده است. من هم از ادامه جنگ، با وجود گفتگوهای جاری میان ایالات متحده آمریکا و طالبان و هم از تأخیر مذاکرات بین الافغانی ابراز تاسف می کنم. این عقب گرد ها یادآور آن است که پیشرفت در جهت صلح یک روند مستقیم نیست هرچند تلفات غیرقابل قبول انسان ها و فرصت های از دست رفته برای رفاه آینده، هر روز بیشتر می شود. با تاکید مجدد بر عاجل بودن مسئله، اینجانب خواهان آغاز مذاکرات مستقیم بین دولت افغانستان و طالبان می باشم و از تلاش های جاری برای برقراری گفتگو های که در آن تمامی طرف های ملی دخیل باشد، حمایت می کنم. ملل متحد آماده است تا از تلاش ها برای حل مسالمت آمیز این منازعه حمایت کند.

۶۰. صلح باید بر اساس اجماع نظر وسیع بمیان آید تا پایدار ماند. زنان باید در روند صلح مشارکت کامل داشته باشند و حقوق بشر همه باید تضمین شود. دستاوردهای اجتماعی سال های گذشته باید حفظ شده و ادامه یابند. هم اکنون، افغان های که در گردهمایی های مختلف جمع می شوند ابراز امیداری کرده اند که گفتگو های ذات البینی افغان ها مثمر ثمر واقع شود که شامل کاهش سریع خشونت ها؛ حفظ دستاورد های مدنی، سیاسی و اجتماعی - اقتصادی، منجمله حقوق زنان، اقلیت ها و سایر گروه های آسیب پذیر؛ تضمین آزادی های اساسی و حفاظت یکسان تحت قانون؛ و مشارکت در حکومتداری ملی و محلی می شود. گرچه گاهی اوقات دشوار است، اما روند ایجاد اجماع ملی مستلزم تلاش های مستمر جهت گسترش مشارکت و تقویت اساس برای پذیرش صلح نهائی از سوی مردم می باشد.

۶۱. ادامه خشونت ها علیه روزنامه نگاران و کارمندان رسانه ی در افغانستان همچنان تکاندنده بوده و حق دسترسی افغان ها به آزادی بیان و اطلاعات را که اساس یک جامعه همه شمول را تشکیل می دهد، به خطر مواجه ساخته است. تمام جوانب منازعه باید به حفظ معیار های ملی و بین المللی برای حفاظت از روزنامه نگاران، کارمندان رسانه ی و مدافعان حقوق بشر احترام گذاشته و اقدامات لازم را برای ترویج فضای جامعه مدنی انجام دهند. من از تلاش های دوامدار دولت برای ترویج و حمایت از حقوق زنان و تأمین مشارکت زنان در روند صلح، و نیز از روند تهیه مرحله دوم پلان کاری ملی برای زنان افغانستان استقبال می کنم.

۶۲. در کنفرانس سال ۲۰۱۸ وزرا در ژنو در مورد افغانستان، یک پیام قوی وجود داشت که صلح، دولت سازی و توسعه استوار بر اصلاحات لازم و ملزوم هم بوده و حتی می باشد. این عناصر برای دستیابی به سطح رشد اقتصادی که بتوانند فرصت هایی را برای جمعیت رو به رشد کشور ایجاد کند و صلح بالقوه را تقویت کند، حیاتی می باشد. مشارکت فعال دولت افغانستان با همکاران منطقوی و تعهد آن به اتصال منطقوی بحیث اساسی برای رشد اقتصادی، بسیار دلگرم کننده می باشد. من از همه همسایگان افغانستان می خواهم تا از این فرصت ها برای همکاری استفاده کرده و نقش شان را برای اعمار یک آینده ی سعادتمند و صلح آمیز ایفا نمایند.

۶۳. من از نهایی شدن نتایج انتخابات قوه مقننه سال ۲۰۱۸ که مدتها تاخیر داشت و افتتاح پارلمان جدید که برای اولین بار بعد از سال ۲۰۱۱ صورت گرفت، استقبال می نمایم. اما، معرفی تکنالوژی بایومتریک امتحان نشده در آخرین لحظات، روند طولانی شمارش آراء و اختلافات در مورد نتایج شمارش آرا سبب شد به اعتبار نهاد های انتخاباتی آسیب جدی وارد شود و اعتماد مردم نسبت به روند انتخابات کاهش یابد. با توجه به اهمیت انتخابات معتبر برای مشروعیت نظام سیاسی، انتظار من این است که دست اندرکاران انتخابات افغانستان، مشمول حکومت، رهبران سیاسی، احزاب و گروه های نظارت کننده، و همچنین کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی درس هایی را که از رای گیری پارلمان آموخته اند، در آمادگی ها برای انتخابات آینده ریاست جمهوری که قرار است بتاريخ ۲۸ سپتمبر برگزار شود، شامل سازند.

۶۴. برگزاری انتخابات فراگیر و معتبر چالش بزرگی است. جدول زمانی انتخابات بسیار ضیق است و عملی کردن آن نیاز به تصمیم گیری واقع بینانه و به موقع و همچنین وحدت نظر دارد تا بتوان به چالش های تکنیکی و امنیتی متعدد آن غلبه کرد. موازی با آن، تمام دست اندرکاران انتخابات باید به طور منسجم برای ایجاد اعتماد به روند انتخابات تلاش ورزند. شهروندان افغان پیشاپیش تعهد خود را نسبت به این روند مردمی با استفاده از حق سیاسی شان، با به خطر انداختن زندگی شان جهت ریختن رای شان، ابراز کرده اند. در این مقطع حساس، یک بار دیگر تأکید می کنم که انتخابات مسئولیت مشترک همه دست اندرکاران می باشد. رهبران حکومت و اپوزیسیون، احزاب سیاسی و نامزدان را ترغیب می نمایم تا در ایجاد محیطی مساعد برای آماده گی ها به انتخابات، مبارزات انتخاباتی و رای گیری کمک نموده و از مداخلات سیاسی در تصمیم گیری ها و عملیات نهادهای مدیریت کننده انتخابات اجتناب ورزند؛ و با مشارکت سازنده در زمینه آوردن اصلاحات و برگزاری انتخابات مساعی بخرج دهند.

۶۵. درگیری های مسلحانه کماکان از افراد ملکی افغان تلفات می گیرد. هدف قرار دادن عمدی افراد ملکی از طرف عناصر مخالف دولت، عمدتاً با استفاده از مواد انفجاریه تعبیه شده، همراه با شمار به سابقه تلفات افراد ملکی از اثر حملات هوایی و عملیات های تلاشی توسط نیروهای طرفدار دولت، خشونت را که مردم افغانستان، به خصوص کودکان با آن مواجه اند، برجسته می سازد. من همه طرفین درگیری را ترغیب می کنم تا به مکلفیت های شان تحت قوانین بشردوستانه بین المللی و حقوق بشر عمل کنند و اقدامات فوری را برای جلوگیری از تلفات افراد ملکی، منجمله در جریان روند ثبت نام رای دهندگان و انتخابات روی دست گیرند. حمله اخیر طالبان علیه موسسه کونترپارت انترنشنل، که یک نهاد غیر دولتی بین المللی بوده و در راستای دموکراتیزه ساختن، مشارکت مدنی و حمایت از جامعه مدنی کار می کند، هیچ توجیهی نمی تواند داشته باشد.

۶۶. محدودیت دسترسی موسسات بشردوستانه به مردم، افزایش حملات علیه مراکز صحتی و ایجاد محدودیت ها فرا راه کمپاین های واکسین فلج اطفال، آسیب پذیری و آلام کسانی را که بیشترین نیازمندی را دارند، افزایش داده است. تمام جوانب درگیری باید به تعهدات بین المللی شان در ارتباط به دسترسی مردم به نهاد های بشردوستانه و محافظت از مراکز صحتی و کارمندان آن احترام بگذارند.

۶۷. من از اقدامات تقنینی و پالیسی سازی دولت برای رسیدگی به مسئله شکنجه و بدرفتاری با توقیف شدگان جنگ، و کاهش کلی که در فیصدی توقیف شدگان جنگ که از شکنجه و یا بدرفتاری در توقیفخانه های تحت اداره دولت شکایت دارند، استقبال می کنم. با این حال، بر اساس آخرین گزارش ملل متحد و دفتر کمیشنری عالی حقوق بشر، در رابطه با برخورد با زندانیان مرتبط با جنگ، تقریباً یک نفر از هر سه زندانی، گزارش های معتبری را از بد رفتاری و شکنجه ارایه کردند که نشان می دهد اقدامات پاسخگویی مطابق با معیار های بین المللی روی دست گرفته نشده است. تلاش ها باید افزایش داده شوند تا اطمینان حاصل گردد که پالیسی ها برای مبارزه با بدرفتاری و شکنجه بشکل مؤثر تطبیق می شوند.

۶۸. تأمین درست کاری و پاسخگویی نهادهای دولتی برای عملکرد و مشروعیت آنها ضروری پنداشته می شود. دولت گام های مهمی را برای پیشبرد حکومتداری محلی خود، اداره عامه و برنامه مبارزه با فساد، منجمله از طریق تقویت ساختارها برای تعقیب عدلی قضایای فساد اداری، برداشته است. مهم است که تشکیل نهاد های مبارزه با فساد اداری توحید و تحکیم شود و کمیسیون جدید مبارزه با فساد اداری مستقلانه و با منابع کافی در مطابقت با الزامات ماده ۶ کنوانسیون ملل متحد علیه فساد، عمل نماید. تقویت توانمندی نهادهای تنفیذ قانون کشور برای اجرای احکام گرفتاری و جلب، و تسریع اصلاحات عدلی و قضائی باید اولویت داده شود. این اقدامات برای رسیدگی به خواست های فراوان برای شفافیت بیشتر و همچنان محافظت و برخورد یکسان تحت قانون، ضروری پنداشته می شود.

۶۹. من از کارمندان ملل متحد و تادامیچی یاماموتو، نماینده ویژه ام برای افغانستان و رئیس هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان به خاطر تعهد دوامدار شان که تحت شرایط چالش برانگیز برای تحقق تعهدات مان در حمایت از مردم افغانستان تلاش می نمایند، سپاسگزاری می کنم.
